

Stanisław Barcewicz.

Milego gościa usłyszysz w przyszłym tygodniu muzykalny Kraków. Oto w Starym teatrze wystąpi z własnym koncertem jeden z najzastużeńszych i najlepszych skrzypków polskich, dyrektor warszawskiego konserwatorium, Stanisław Barcewicz.

Nazwisko Barcewicza jest powszechnie w Polsce znane, a sławę tę zdobył sobie w ciągu wieloletniej kariery artystycznej skrzypka-wirtuoza, muzyka nieprzeciętnych zdolności, uznanych nie tylko przez rodaków ale i zagranicą.

Barcewicz spędził większą część swego życia w Warszawie, tam też położył ogromne zasługi o koło rozwoju muzyki polskiej, jako znakomity pedagog.

Program koncertu, ogromnie zajmujący, ułożony z wielkim smakiem artystycznym, zapewni mu niewątpliwie pełne powodzenie.

Zgon słynnego śpiewaka.

Smutnem echem odbiła się we wszystkich dzielnicach Polski wiadomość o śmierci znakomitego do niedawna śpiewaka operowego, Władysława Floryńskiego, jednego z najlepszych w swoim czasie tenorów bohaterów, wieloletniego artysty opery „Narodnego Divadla” w Pradze, ostatnio zaś reżysera opery w miejskim teatrze we Lwowie.

S. p. Władysław Kohman-Floryński, urodzony 1856 r. we Lwowie, był przed rozpoczęciem kariery artystycznej urzędnikiem pocztowym. Równocześnie jednak kształcił się w szkole operowej pod kierunkiem Gerlicza i Souvestra a po jej ukończeniu wstąpił do teatru Skarbowski, gdzie śpiewał partye operetkowe. Piękny głos tenorowy Floryńskiego o charakterze dramatycznym, zwrócił nań uwagę ogólną, poczęto mu więc powierzać partye operowe, a nadzwyczajne powodzenie, jakie zdobył rolą Konrada Wallenroda w operze Żeleńskiego pod tym tytułem, stało się podstawą dalszej, świetnej kariery. Zaangażowany 1887 r. do „Narodnego Divadla” w Pradze, spędził tam kilkanaście lat na stanowisku pierwszego tenora opery. W tym czasie występował ponadto gościnnie w wielu teatrach zagranicznych i polskich, ciesząc się zawsze ogromnem powodzeniem.

Po opuszczeniu Pragi, występował we Lwowie, bawił przez krótki czas w Ameryce, poczem po-

wrócił do Lwowa, na stanowisko reżysera opery miejskiego teatru. Pracował w tym charakterze do niedawna, a publiczność krakowska miała sposobność śledzić jego działalność podczas dwu ostatnich sezonów letnich lwowskiego teatru w Krakowie. W ostatnich czasach zaniemógł ciężko i zmarł w ubiegły wtorek w rodzinnem swem mieście.

Tunel przez Lötschberg.

Dokonano przebicia Lötschbergu. Czterech lat trzeba było do wykonania robot około tego dzieła olbrzymów, gdyż nowy tunel dorównywał prawie długością tunelowi Gothardzkiemu. Pierwszy mierzył 14998 m. Inne roboty potrwały jeszcze około dziesięciu miesięcy, ale uroczyste otwarcie nastąpi dopiero 1 maja 1913 r.

Nowy tunel niema znaczenia europejskiego, gdyż tylko bardzo nieznacznie skraca drogę z Paryża do Mediolanu. Natomiast ma doniosłe znaczenie dla kantonu berneńskiego, w którym Lötschberg jest położony i wogóle dla Szwajcarii, a Francja również jest interesowana w tem przedsiębiorstwie, gdyż paryscy kapitaliści zajęli się jego sfinansowaniem. Kosztorys robót wynosił 50 milionów franków, ale okazała się potrzeba dołożenia do tej sumy, ponieważ musiano omijać pewne trudne do przebicia skały i tunel w trakcie robót wygiął się w trzy linie krzywe, nie przewidziane w pierwotnym planie.

Południowa i północna grupa robotników spotkały się 31 marca u wylotu wykutych przez siebie galeryi. Naturalnie z trzeczysięcznej rzeszy, pracującej przy tunelu, tylko garstka uprzywilejowanych mogła uczestniczyć w tem radosnem powitaniu. Inżynierowie uściskali sobie serdecznie ręce, a za ich przykładem poszli robotnicy. Tę chwilę przedstawia właśnie nasza ilustracja.

Nowy prezes Dumy.

(Do ilustracji na str. 4).

Sprawy wewnętrzne cesarstwa rosyjskiego znajdują się obecnie w stadium przejściowem, pomiędzy Radą państwa a Dumą nie może przyjść do porozumienia, obydwie instytucje różnią się zasadniczo pod względem zapatrywań na rozwiązanie sytuacji. Jest rzeczą charakterystyczną, że kiedy Rada państwa, złożona w połowie z mianowanych dygnitarzy państwowych, wystąpiła przeciw Stołypinowi za pogwał-

cenie konstytucji, Duma, przez wybór Rodzianki na prezesa, pogodziła się z faktem i skapitulowała, jest on bowiem znanym zwolennikiem Stołypina i reprezentuje prawe skrzydło paździenikowców. Ta kapitulacja jest powodem, że najwybitniejsi paździenikowcy, jak: Chomiakow, von Anrep, Lerche, Szy-

Stanisław Barcewicz.

dlowski i ks. Golicyn oświadczyli, że występują ze składu zarządu stronnictwa.

Ogółem padło przy pierwszym wyborze na Rodziankę 188 głosów, na ks. Wołkońskiego 124, przy ściślejszym otrzymał Rodzianko 190, a jego kontrkandydat 123. Przed wyborem oświadczyli socjaliści i członkowie partii pracy, że w wyborze nie wezmą udziału, ponieważ nie chcą objąć odpowiedzialności za prace Dumy w obecnych warunkach.

Nowy prezes oświadczył w mowie powitalnej, że wierzy w siłę żywotną i znaczenie państwowej

Tunel przez Lötschberg: Dwie grupy robotników spotykają się w kucie od lat blisko czterech tunelu.

Zgon słynnego śpiewaka: S. p. Władysław Kohman-Floryński.